

o. Dariusz W. Andrzejewski CSSp, Montreal

Boży dar dla życia świata
49. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny

Rys historyczny Kongresów Eucharystycznych

Pierwszy Światowy Kongres Eucharystyczny odbył się w Lille, we Francji. W procesji eucharystycznej uczestniczyło wtedy, jak podają kroniki, „4 tysiące mężczyzn, głównie z Europy oraz obydwu Ameryk i Azji”. Papież Leon XIII w specjalnym dokumencie poparł tę piękną inicjatywę i zachęcił do urządzania Kongresów także w przyszłości. Od tamtego czasu w Kościele katolickim odbyło się już 48. Kongresów Eucharystycznych. Początkowo zwoływano je każdego roku, w okresie międzywojennym co dwa lata, a po II wojnie światowej raz na 4 lub 5 lat. Następny 49. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny odbędzie się w Quebecu-mieście w Kanadzie w dniach 15-22 czerwca 2008 roku.

Na pytanie: dlaczego kolejny Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny został zwołany w Quebecu w Kanadzie, ks. kard. Marc Ouellet, arcybiskup metropolita Quebecu, prymas Kanady wyjaśnia: „Oficjalna prośba została zgłoszona już w 2001 roku w Watykanie. W 2008 roku miasto Quebec świętuje 400-lecie istnienia. Nasze miasto zostało ustanowione w 1608 roku i to tu przybyli pierwsi misjonarze z Europy. Dzisiaj jest najstarszym miastem całej Ameryki Północnej i najstarszym biskupstwem oraz nosi miano stolicy prymasowskiej. Zatem jest to wyjątkowa okazja dla Kościoła i dla społeczeństwa, aby przypomnieć sobie i odnowić nasze chrześcijańskie pochodzenie”.

Czym są Kongresy i jaki jest ich cel?

Ksiądz kard. Marc Ouellet klarownie przedstawił rolę i cel organizowania takich międzynarodowych spotkań: „Kongres Eucharystyczny jest szczególną manifestacją kultu Eucharystii, swoistym zebraniem i zgromadzeniem ludu chrześcijańskiego różnych ras, języków, ludów i narodów wokół żywego Jezusa Chrystusa, obecnego w znaku Chleba i Wina, wokół wielkiej liczby kapłanów, biskupów oraz samego papieża lub przynajmniej jego legata. Kongres jest swoistym przystankiem – *Statio Orbis*, na którym zatrzymuje się cały katolicki świat, w konkretnym miejscu, w danej chwili, w konkretnym Kościele lokalnym, aby lepiej rozpoznać Misterium Eucharystii”.

Kongresy Eucharystyczne nie są jedynie międzynarodowym wydarzeniem w znaczeniu socjologicznym i społecznym, jest to wydarzenie przede wszystkim o wymiarze nadprzyrodzonym, religijnym; jest to eucharystyczne zgromadzenie zwołane po to, aby tworzyć jedno ciało – Mistyczne Ciało Chrystusa. Podstawowym celem każdego Kongresu Eucharystycznego jest „wspólne (w wymiarze całego świata) oddanie czci Jezusowi Chrystusowi żyjącemu w Kościele i manifestacja wiary Ludu Bożego w obecności swojego Pana oraz podjęcie aktualnych zadań ewangelizacyjnych wobec świata” – napisał kiedyś ks. bp prof. Ignacy Dec. W Kościele katolickim przeżywalimy już 48 Międzynarodowych Kongresów Eucharystycznych w różnych zakątkach świata.

Idea międzynarodowych spotkań eucharystycznych zrodziła się ponad 125 lat temu w Europie Zachodniej, w połowie lat siedemdziesiątych XIX wieku. Chodziło nie tylko o ożywienie nabożeństwa eucharystycznego, ale także o przeciwstawienie się „tendencjom laicyzacyjnym o antykościelnym i antyreligijnym zabarwieniu”. Największe zasługi w zorganizowaniu spotkań eucharystycznych dokonała osoba świecka, Emilie-Marie Tamisier (1834-1910), która już w połowie XIX wieku organizowała tak zwane pielgrzymki

eucharystyczne. Popierali ją w tym dziele jej spowiednicy, ks. Piotr Julian Eymard (1811-1868), późniejszy święty, i ks. bp Gaston de Ségur (1820-1880) z Paryża, oraz dwaj inni hierarchowie: ks. bp Gaspard Mermillod z Fryburga (Szwajcaria), późniejszy kardynał, oraz ks. bp Victor-Joseph Doutreloux z Liege (Belgia). Ksiądz biskup G. de Ségur sporządził nawet wykaz wszystkich cudownych miejsc kultu eucharystycznego we Francji, co znacznie ożywiło ruch pielgrzymkowy. Do zorganizowania 1. Kongresu Eucharystycznego przyczyniła się pani Tamisier. Pragnęła nie tylko ożywienia ruchu pielgrzymkowego, lecz połączyła to z konferencjami, katechezą i adoracją Najświętszego Sakramentu. Swoje plany i zamiary przedstawiła św. Piotrowi Eymardowi, który jeszcze w 1856 roku założył w Paryżu Zgromadzenie Kapłanów od Najświętszego Sakramentu (tak zwanych eucharystów lub ejmardystów). Dnia 27 kwietnia 1879 roku ideę Emilie-Marie Tamisier poparł papież Leon XIII, wydając specjalną bullę.

1. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny za zgodą papieża Leona XIII miał miejsce w dniach 28-30 czerwca 1881 roku w Lille, we Francji pod hasłem: Społeczne Królestwo Chrystusa. Uczestniczyło w nim 8 tysięcy wiernych, w tym około 360 delegatów z Francji i innych krajów świata: między innymi z Austrii, Belgii, Chile, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Szwajcarii, a nawet z Meksyku. Obradom przewodniczył sufragan diecezji Lille, ks. bp Cambrai Henri Monnier. W czasie tego pierwszego, historycznego spotkania czcicieli Jezusa Chrystusa w Eucharystii ogłoszono kilkanaście referatów w trzech zespołach tematycznych: adoracja i pokuta, kult i cześć zewnętrzna oraz propaganda.

We wszystkich referatach, w dyskusji, jak i w kazaniach „bardzo mocno podkreślano konieczność poszukiwania sposobów przywrócenia Prawom Bożym należnego im miejsca w życiu publicznym i społecznym”.

Na zakończenie pierwszego kongresu jego uczestnicy powołali komitet przygotowujący Międzynarodowe Kongresy Eucharystyczne. Dzisiaj organizacją Kongresów Eucharystycznych zajmuje się Komitet Papieski działający przy Stolicy Apostolskiej. Poszczególne Kongresy Eucharystyczne łączono z ważnymi rocznicami czy innymi wydarzeniami o wyjątkowym znaczeniu dla katolików w danym kraju czy regionie świata. Tak było z 30. Kongresem Eucharystycznym w dniach 7-11 maja 1930 roku w Kartaginie (Tunezja) z okazji przypadającej wówczas 1500. rocznicy śmierci św. Augustyna. Podobnie spotkanie w Dublinie w 1932 roku przywołało wspomnienie 1500. rocznicy przybycia do Irlandii apostoła i patrona tego kraju św. Patryka. W Quebecu połączone będzie z 400. rocznicą ustanowienia miasta, pierwszą ewangelizacją i 350-leciem ustanowienia pierwszego biskupstwa w Ameryce Północnej.

49. Światowy Kongres Eucharystyczny w Kanadzie

W dniach od 15 do 22 czerwca 2008 roku w kanadyjskim mieście Quebec odbędzie się 49. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny. W tym samym czasie to uroczne i malownicze miasto obchodzi 400-lecie istnienia. Jest to zarazem najstarsze miasto i biskupstwo w Ameryce Północnej, noszące miano stolicy prymasowskiej. Wyboru miasta Quebec na zorganizowanie kolejnego Światowego Kongresu Eucharystycznego dokonał jeszcze Sługa Boży Jan Paweł II, dlatego ks. kard. Marc Ouellet, Gospodarz tego wyjątkowego święta, bardzo liczy na przybycie polskich pielgrzymów: biskupów, kapłanów, jak i rzeszy świeckich. Hasło Kongresu brzmi: „Eucharystia – Bożym Darem dla życia świata”.

Ojciec Święty Benedykt XVI zachęca nas, abyśmy starali się coraz lepiej rozumieć znaczenie Eucharystii w życiu Kościoła: „Wierni winni być przekonani o żywotnym charakterze regularnego uczestnictwa w niedzielnej Mszy, aby ich wiara mogła wzrastać i być konsekwentnie wyrażana. Eucharystia, będąc źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego,

jednoczy nas z Synem Bożym i do Niego upodabnia. Buduje Kościół i umacnia w jedności z Ciałem Chrystusa. Żadna wspólnota chrześcijańska nie może wzrastać, jeśli u jej korzeni i w centrum nie ma celebracji eucharystycznej”.

Celebracja Kongresu Eucharystycznego da Kościołowi wyjątkową okazję do gorącej modlitwy, wspólnej adoracji i intensywnej refleksji nad wielkością Daru, jakim jest Eucharystia. Celem Światowego Kongresu Eucharystycznego jest umocnienie i ożywienie więzi z Chrystusem dzięki stałemu pogłębianiu tajemnicy Eucharystii. Ksiądz kard. Marc Ouellet bardzo gorąco zachęca i zaprasza polskich wiernych do uczestnictwa w tej światowej celebracji kultu Najświętszego Sakramentu. Zachęca rodaków Jana Pawła II, aby zechcieli przybyć do Kanady, do „kraju pachnącego żywicą” i we wspólnocie Kościoła powszechnego, zjednoczonego wokół Eucharystii, przeżyć i świętować to wyjątkowe wydarzenie. Kongres Eucharystyczny będzie także powrotem do korzeni chrześcijańskich, które we współczesnych zlaicyzowanych społeczeństwach są tak bardzo zatracane i zapomniane. Przy okazji spotkania i świętowania kultu Eucharystii będzie możliwość zapoznania się z bogatą historią, kulturą i katolicką tradycją 400-letniego Quebecu i prowincji zwanej „Nową Francją”.

Na celebrację Kongresu Eucharystycznego, a szczególnie na sprawowanie *Statio Orbis* – Mszy Świętej zamykającej to wyjątkowe światowe wydarzenie spodziewany jest legat papieski Benedykta XVI, kardynałowie, biskupi, kapłani i wierni z całego świata.

Gościnna ziemia kanadyjska, która już raz miała szczęście organizować Światowy Kongres Eucharystyczny w Montrealu w 1910 roku, prawie po stu latach otwiera swoje podwoje i oczekuje wielu pątników, w tym bardzo liczy na świadectwo wiary polskich pielgrzymów. W najbliższym czasie ma być także przygotowany i opracowany w wersji polskiej hymn 49. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego, który być może przyjmie się wśród polskich wiernych. Dużą pomocą w przygotowaniu do uczestnictwa w Kongresie, jak i w pogłębieniu kultu Eucharystii jest dokument teologiczny, który w najbliższych tygodniach będzie dostępny w polskich księgarniach. Już dzisiaj w kościołach można odmawiać *Eucharystyczną Modlitwę Kongresową*, która została wydana w Polsce w formie okolicznościowych kongresowych obrazków.

Dokument teologiczny 49. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego

Eucharystia nie kończy się wraz z zakończeniem liturgii – podkreśla specjalny dokument przygotowany przed 49. Międzynarodowym Kongresem Eucharystycznym. Tytuł dokumentu teologicznego pokrywa się z hasła Kongresu: „Eucharystia – Bożym Darem dla życia świata”. Dokument rozwija niektóre aspekty nauki o Eucharystii, ze szczególnym akcentem położonym na rozumienie jej jako Wielkanocnej Pamiątki Tajemnicy Chrystusa.

Dokument podkreśla, że akt uwielbienia, jaki Chrystus i Kościół składają w Eucharystii, nie wygasa wraz z zakończeniem liturgii. Przedłuża się on w stałej obecności Pana pod postacią Sakramentu. Adoracja poza Mszą Świętą przedłuża uwielbienie, „bo zaprasza wiernych, by pozostawali przy Panu obecnym w Najświętszym Sakramencie”. Dokument podzielony jest na trzy zasadnicze części: „Najświętsza Eucharystia – dar Boga”, „Eucharystia – Nowym Przymierzem” i ostatnia część „Dla życia świata”. Pierwsza z nich uzmysławia nam, że ten największy Dar Bóg przygotowywał poprzez całą historię zbawienia. Eucharystia streszcza bowiem i wieńczy liczne dary, które Bóg ofiarował ludzkości od stworzenia świata. Dokument podkreśla i akcentuje znaczenie niedzieli jako Dnia Pańskiego. Niedziela jest dniem, w którym chrześcijanin, bardziej niż kiedykolwiek indziej, powołany jest do wspomnienia zbawienia, jakie otrzymał w chrzcie świętym.

W trzeciej części dokumentu, poświęconej roli i znaczeniu kultu Eucharystii w życiu wierzących, zachęca się do prawdziwej adoracji Najświętszego Sakramentu, a jednocześnie przybliża się rolę szafarzy.

Kard. Marc Ouellet, Prymas Kanady i jednocześnie gospodarz Kongresu, udzielił specjalnego pozwolenia na polskie tłumaczenie, aby zaprosić Polaków do udziału i świadectwa wiary wobec innych narodów. Wydanie w języku polskim tekstu ma pomóc w duchowym i intelektualnym przygotowaniu Polaków, którzy będą uczestniczyć w Kongresie. ■